

MESTNI SVET

1

Na podlagi drugega odstavka 13. člena zakona o okrajnih ljudskih odborih (Ur. l. LRS št. 19-89/52), 9. točke 135. člena statuta okraja Ljubljana, 1. in 2. člena zakona o spremembah in dopolnitvah temeljnega zakona o občinskih dokladi in o posebnem krajevnem prispevku (Ur. list FLRJ št. 19-241/57) 1. in 2. točke XXII. poglavja zveznega družbenega plana (Uradni list FLRJ št. 54/56) in XVIII. poglavja družbenega plana Ljudske republike Slovenije za leto 1957 je Mestni svet za mesto Ljubljana sprejel na 13. seji dne 14. junija 1957

ODLOK

o uvedbi občinske doklade na dohodke od kmetijstva, samostojnih poklicev in premoženj za leto 1957 v občinah na območju mesta Ljubljana

1. člen

Na območju občin Ljubljana-Bežigrad, Ljubljana-Center, Ljubljana-Crnuče, Ljubljana-Moste, Ljubljana-Polje, Ljubljana-Rudnik, Ljubljana-Sentvid, Ljubljana-Siška in Ljubljana-Vič se pobira za leto 1957 občinska doklada od zavezanecv dohodnine od kmetijstva, samostojnih poklicev in premoženj.

2. člen

Občinska doklada je dohodek proračuna občine za kritje komunalnih, gospodarskih, zdravstvenih, socialnih, kulturnih in drugih potreb, na območju katere je bil po-

3. člen

Osnova za občinsko doklado od kmetijstva tvori za leto 1957 ugotovljeni katastrski dohodek od kmetijstva, doklada pa se odmeri po občinah v sledečih povprečnih odstotkih:

Občina:	Odstotek:
Ljubljana-Bežigrad	19
Ljubljana-Center	20
Ljubljana-Crnuče	14,5
Ljubljana-Moste	19
Ljubljana-Polje	14
Ljubljana-Rudnik	12,4
Ljubljana-Sentvid	14,8
Ljubljana-Siška	19
Ljubljana-Vič	14,5

V mejah gornjih povprečnih odstotkov lahko občinski ljudski odbori predpišejo različne stopnje občinske doklade za posamezna območja znotraj občine.

4. člen

Zavezancem dohodnine od samostojnih poklicev in premoženj, izvzemši zavezancem za davek od dohodkov iz dopolnilnega delovnega razmerja in od honorarnega dela se odmeri občinska doklada od davčne osnove, ki je podlaga za odmero dohodnine od samostojnih poklicev in premoženj po sledečih stopnjah:

1. Brivcem, frizerjem, čevljarjem, čistilcem čevljev, čuvajem lokalov, stanovanj, vozil in prtljage, dežnikarjem, dimnikarjem, garderobierjem, fotografom, izdelovalcem

perila, krojačem, šiviljam, veziljam, krpalcem vreč, krznarjem, mesarjem, pedikerjem, modistkam, ple-skarjem, pericam in likaricam, po-pravljalcem glasbil, popravljalcem nogavic, preprog in drugih tkanin, pretiskovalcem tkanin, snažilcem oken, žagarjem drv in osebam, ki se ukvarjajo s prepisovanjem, raz-množevanjem, kopiranjem, plakati-ranjem ter sestavljanjem oglasov in reklam pod pogojem, da se prete-žno bavijo z uslužnostnimi opravili zasebnim potrošnikom — 3%.

2. Vsem ostalim zavezancem od dohodnine samostojnih poklicev in zavezancem dohodnine od premo-ženj — 16%.

Občinska doklada se po tem členu ne odmeri zavezancem, ki se pre-težno bavijo z uslužnostnimi opravi-lili zasebnim potrošnikom in kate-rih celokupni letni čisti dohodek ne presega 160.000 dinarjev, in zave-zancem na dohodke od stavb.

3. člen

Občinska doklada se odmerja in plačuje v gotovini istočasno in na isti način kakor ustrezajoča dohod-nina.

6. člen

Določbe uredbe o dohodnini (Ur. list FLRJ št. 18/56) z vsemi spre-

membami in dopolnitvami, odloka o stopnjah dohodnine za leto 1957 (Ur. l. FLRJ št. 15/57) ter uredbe o prisilni izterjavi dohodkov in dru-gih proračunskih dohodkov (Uradni list FLRJ št. 33/53) se uporabljajo tudi za odmero in pobiranje občinske doklade.

7. člen

Davčne olajšave, ki so določene za dohodnino, veljajo tudi za občinsko doklado.

8. člen

Ta odlok velja od dneva objave v Glasniku, uradnem vestniku OLO Ljubljana, uporablja pa se od 1. ja-nuarja 1957 dalje.

Predsednik Mestnega sveta:
dr. Marijan Dermastia l. r.

Predpisi občinskih ljudskih odborov

121

OBČINA LJUBLJANA-SIŠKA

Na osnovi določil pravilnika o označevanju imen naselij, ulic in trgov ter označevanju hiš (Ur. list LRS št. 24/52), 15. in 50. člena Zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19/52), Zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov (Ur. list LRS št. 26/55), 7. člena Zakona o imenih naselij in označbi trgov, ulic in hiš (Ur. list LRS št. 26/55), 8., 10. in 23. člena statuta občine Ljubljana-Siška, je Občinski ljudski odbor Ljubljana-Siška na 23. redni seji dne 10. maja 1957 izdal

ODLOK

o delnem imenovanju in preimenovanju ulic na območju občine Ljubljana-Siška

1.

Na območju občine Ljubljana-Siška se imenujejo oziroma preime-nujejo te-le ceste, ulice in pota:

1. Pot zahodno od hiše št. 102 ob Celovški cesti, vodeča mimo mest-nih stanovanjskih blokov št. I, III, VII, IX in XVIII se imenuje Runko-va ulica.

2. Pot zahodno od blokov št. II, IV, VIII in X se imenuje ulica Zofke Kvedrove.

3. Pot zahodno od stanovanjskih blokov št. V, XI, XIII in XV se ime-nuje ulica Majde Vrhovnikove.

4. Pot zahodno od stanovanjskih blokov št. VI, XII, XIV in XVI se imenuje Cesnikova ulica.

5. Aleščeva ulica se podaljša proti severu preko gorenjske proge s tekočo numeracijo in se ukinja ime: »Podaljšek Aleščeve ulice«.

6. Podaljšek Aljaževe ulice se-verno od gorenjske železniške proge se imenuje Maroltova ulica.

7. Ulica med Milčinskega ulico in novo Maroltovo ulico se imenuje Zigonova ulica.

8. Pot od Vodnikove ceste do Aleševčeve ulice južno od opuščene železniške proge se imenuje »Jasna Poljana«.

9. Gutsmanova ulica se zaradi zazidave ukine, hiše št. 15, 33, 45, 47

in 55 te ukinjene ulice se štejejo k Djakovičevi cesti, ki se podaljša v smeri proti Vodovodni cesti.

10. Pot med Solsko ulico in Sišensko cesto vzporedno s Celovško cesto vzdolž hiš št. 10a, 10b in 10c ter 191a se imenuje Grošljeva ulica.

11. Pot, ki pelje vzporedno s Celovško cesto, zahodno od Sišenske ceste med hišami št. 18 in 20 ter 18b in 22a se imenuje Osterčeva ulica.

12. Pot zahodno od Sišenske ce-ste in vzporedno z njo vzdolž hiš št. 12a, 12b, 14b, 16b in 18c se imenuje Vavpotičeva ulica.

13. Pot, ki pelje vzporedno s Celovško cesto med Tugomerovo in Scopoljevo ulico ob hišah št. 17 in 19, se imenuje Sternanova ulica.

14. Cesta v Koseze se podaljša preko Podutiške ceste in Drage do Večne poti in se imenuje Koseška cesta.

15. Del obstoječe Drage med opuščeni izkopom opekarne (vulgo Bončeva jama) se imenuje Mar-jekova pot.

16. Odcep Prelovčeve ulice od Sišenske ceste vzdolž hiš št. 10 in 8, se imenuje Čepelnikova ulica.

17. Odcep Prelovčeve ulice vzdolž hiš št. 7, 9, 11 in 13 do ceste »Za vasio«, se imenuje Kolmanova ulica.

18. Pot južno od Celovške ceste mimo hiš št. 225a in 225b do Vodni-kove ceste se imenuje »Majorja La-vriča ulica«. Sedanja ulica s tem imenom se po regulacijskem osnutku ukine.

19. Pot, ki teče med stanovanj-skimi hišami industrijskega podjet-ja Titovi zavodi Litostroj št. 14 in 7, 16 in 99, 18 in 11 severozahodno paralelno ob Sišenski ulici, se ime-nuje Lakotence. Hiše št. 3 in 4 ter 45 in 46 se štejejo k Bitenčevi ulici.

20. Pot od Vodnikove ceste mimo hiš št. 4, 6, 8, 8a, 12, 13, 15, 17 in 17a, se imenuje Zapuška cesta.

21. Pot južno od Celovške ceste mimo hiš št. 287a, 287b, 287c in 287d ter 287d do Vodnikove ceste, se imenuje Dolomitska cesta.

22. Saveljska ulica se preimenu-je v »Cesto v Kleče«, vzhodni odcep od Vodnikove ceste do Savelj pa se imenuje »Saveljska cesta«.

23. Pot, ki poteka vzporedno med Kumerdejevo in Vrbsko ulico, se imenuje »Milana Mravljeta ulica«.

24. Pot, ki veže Kumerdejevo in novo imenovano Milana Mravljeta ulico mimo hiš št. 9 in 11, se imenu-je ulica Stefana Babnika.

25. Hiše št. 19, 21 in 21a Draboš-njakove ulice se štejejo k Djakovi-čevi cesti.

26. Sedanja Galetova ulica se preimenuje v ulico Hinka Smrekarja.

27. Sedanja Smrekarjeva ulice se preimenuje v ulico Majde Sil-čeve.

28. Javornikova ulica se preime-nuje v Rusko ulico.

2.

Stroški imenovanja in preimeno-vanja ulic po točkah od 1. do 26. pod 1. gredo v breme Komisije za imenovanje ulic in numeracijo me-sta Ljubljane. Stroški za nabavo no-vih hišnih tablic gredo v breme lastnikov hiš.

3.

Stroški preimenovanja ulic po točkah 27. do 29. pod 1. in zamenja-ve hišnih tablic gredo v breme Ob-činskega ljudskega odbora Ljublja-na-Siška.

4.

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem glasilu OLO Ljubljana.

Predsednik
Občinskega ljudskega odbora:
Jenko Marjan l. r.

122

OBČINA VRHNIKA POPRAVEK

V odloku o občinski dokladi na dohodke od kmetijstva, samostojnih poklicev in od premoženj ObLO Vrhnika z dne 24. V. 1957, ki je bil objavljen v »Glasniku« št. 45 z dne 11. VI. 1957, je bilo po pomoti ob-javljeno besedilo 9. člena odloka, ki je bilo na seji ljudskega odbora za-radi drugačne stilizacije 8. člena odloka črtano in zato ne velja. S tem je postal sedanji 10. člen od-loka 9. člen odloka.

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR

POROČILO SVETA ZA IZVENŠOLSKO IZOBRAŽEVANJE O DELU V LETU 1956

Svet je bil imenovan na skupni seji Okrajnega zbora in Zbora proizvajalcev 22. maja 1956. Svet šteje 10 članov, predstavnikov družbenih organizacij, Ljudske tehnike, Zadrugne zveze in Rdečega križa. V tem času je imel Svet 3 redne seje in posvetovanje s predsedniki občinskih svetov za prosveto in kulturo ter predstavniki nekaterih srednjih in nižjih strokovnih šol, ki naj bi se bavile s strokovnim šolanjem zaposlenih delavcev. V okviru Sveta deluje tudi komisija za kmetijsko-gospodarske šole.

Svet je bil na novo osnovan sredi leta ter ni imel predvidenih finančnih sredstev. Njegove sklepe in upravno delo izvršuje Tajništvo za šolstvo in izvenšolsko izobraževanje kot upravni organ Okrajnega ljudskega odbora.

Kot vsak nov organ je tudi Svet za izvenšolsko izobraževanje v začetku iskal poti in načinov, kako v kopici nejasnih in dokaj različnih nalog poiskati tisto, ki je v danem položaju najprimernejša in najvažnejša. Svet je že od vsega začetka imel pred seboj dve osnovni smerici, ki narekujeta smotrnejše, sistematičnejše in vsestransko izvenšolsko izobraževanje:

1. nenehen razvoj proizvodnih sredstev, ki zahteva splošno višji nivo človekove izobrazbe in bolj izurjenih delovnih veščin, ter

2. celoten sistem delavskega in družbenega upravljanja, ki je zasnovan na tvornem družbenem delovanju najširših slojev delovnih ljudi.

Z izobraževanjem odraslih se danes bavi pri nas vrsta političnih in družbenih organizacij, ki jim ne gre odrekati precejšnjih uspehov. Pestrost tega izobraževanja je tolikšna, da jo je nemogoče organizacijsko poenotiti oziroma karkoli nasilno koordinirati. Takšna stremjenja bi po mnenju Sveta tudi škodovala splošnemu razvoju in zavrla iniciativo in napore, ki jih posamezne organizacije vlagajo v to dejavnost. Svet za izvenšolsko izobraževanje ni bil osnovan zato, da bi že razvito izobraževalno dejavnost kakor koli uniformiral, temveč zato, da jo smotrnejše razvije zlasti v tisti smeri, kjer je potrebna pomoč organov ljudskega odbora, ker menimo, da tako zahtevnih in zapletenih nalog ne morejo v celoti reševati le amaterske organizacije. Svet se je zato najprej zavzel za uspešen razvoj že obstoječih oblik izvenšolskega izobraževanja in pristopil k postopni razširitvi novih. V prvem obdobju je zato Svet na svojih sejah razpravljal o problemih ustanov, ki spadajo neposredno v njegov delokrog, kot so naslednje proračunske ustanove OLO oziroma občinskih ljudskih odborov: Večerna delavska gimnazija, Kmetijsko gospodarske šole in Zavod za pospeševanje gospodinstva kot zavod s samostojnim finansiranjem.

1. Kmetijsko gospodarske šole

imajo v ljubljanskem okraju že od nekdaj lastno tradicijo in so s svojim delom in uspehi že upravičile svoj obstoj.

V šolskem letu 1956/57 deluje 32 kmetijskih šol, v katerih je vključenih 270 moških in 394 žensk, skupno 664 mladincev in mladink, ki so zaposleni v kmetijski proizvodnji.

V preteklem šolskem letu smo imeli 36 kmetijskih šol. Število se je zmanjšalo za štiri zaradi tega, ker smo morali v nekaterih krajih zaradi pomanjkanja prosvetnega kadra, premajhnega števila učencev in oddaljenosti vasi od šole, te šole ukiniti. Od 32 kmetijsko gospodarskih šol je 7 kmetijsko gospodarskih šol I. letnika in 25 kmetijsko gospodarskih šol II. letnika. Letos so bile na novo odprte kmetijsko gospodarske šole: v Mostah, Grahomem, Sostrem, Topolu in Brdu-Lukovici. Med letom so predčasno zaključile s poukom kmetijsko gospodarske šole v Gor. Logatcu, Prežganju, Stangi in na Jgu, ker je število gojencev padlo pod 10 (učenci so se namreč vključili v industrijsko proizvodnjo). S tem so soglašali tudi tamkajšnji občinski ljudski odbori. V kmetijsko gospodarskih šolah se poučuje po novem učnem načrtu, ki ga je izdelal republiški Svet za šolstvo. Program predvideva dve varianti pouka, t.j. za kraje s slabšimi pogoji in za kraje z boljšimi pogoji ter se lahko prilagaja krajevnim prilikam. Vse kmetijsko gospodarske šole v našem okraju imajo izdelane učne načrte, prilagojene prilikam in potrebam svojega kraja. Pouk je teoretičen in praktičen. Splošnoizobraževalne predmete poučujejo prosvetni delavci, strokovne predmete pa inženirji, kmetijski tehniki, agronomi, veterinarji, gospodinjstvo pa gospodinske učiteljice, kjer pa teh ni, si pomagajo z osnovnošolskimi učiteljicami, ki so poselele razne gospodinske tečaje. Nekje poučujejo nešolane kuharice, ki imajo večletno prakso. Te so za praktični pouk sicer dobre, manjka pa jim pedagoško-metodičnega znanja. Zato bomo na Pedagoškem centru v mesecu aprilu pripravili seminar za 15 gospodinskih učiteljic in jih usposobili za pedagoško delo na kmetijsko gospodarskih šolah. Letos smo po končanem teoretičnem pouku splošnoizobraževalnih predmetov na kmetijsko gospodarskih šolah v občini Litija organizirali za strokovne predmete dva 11-dnevna tečaja na državnem posestvu v Ponočičah, in to posebej za fante in za dekleta. Skupno je bilo na tečajih 97 slušateljev iz petih kmetijsko gospodarskih šol. Denarna sredstva so prispevale kmetijske zadruge občine Litija, s čimer so krili stroške za prenočišče, prehrano tečajnikom in honorarje predavateljem. Oba tečaja sta stala skupno 506.000 din, kar je nekoliko dražje kot pouk na matični šoli. Uspeh pa je bil mnogo boljši predvsem iz sledečih razlogov:

1. Učenci so živeli v kolektivu in bili zaposleni po ves dan (dopolodne je bil teoretičen, popoldne pa praktičen pouk).

2. Učenci so bili zaposleni s šolskim delom in niso opravljali težjih domačih del, zato so snov lažje dojemali.

3. Teorija je bila vezana na prakso, ker je bil tečaj na vzornem kmetijskem posestvu. Tečajniki so imeli na razpolago vzorno urejene hleve, živino, sadno drevje, vrt, kuhinjo in moderne stroje.

4. Predavateljski kader so sestavljali najboljši kmetijski strokovnjaki.

5. Tečajniki so delali v seminarjih, razvili kulturno-prosvetno ter politično delo. Tečaj je bil po našem mnenju prekratek, ker je bilo treba snov močno skrajšati. V bodoče bi bilo potrebnih za tak tečaj najmanj 15 do 18 dni, da bi se obravnavala snov po učnem načrtu in utrdila. Finančna sredstva za tak način pouka ne bi smela biti ovira. Morda bi se stroški lahko zmanjšali s prispevkom samih tečajnikov. Tak strnjeni pouk v bodoče predvidevajo še v občini Litija, v prihodnjem šolskem letu pa tudi v Podsmreki za ves dolenski predel.

Kmetijske zadruge se letos mnogo bolj zanimajo za vzgojo kmečke mladine kot prejšnja leta. V letu 1956 so kmetijske zadruge prispevale 368.000 din, v letošnjem letu pa že do danes 560.000 din. OZZ Ljubljana je nabavila za vse gojence po 5 učbenikov, ki smo jih dali posameznim šolam, učenci pa jih bodo ob zaključku šole vrnili. Poleg tega bo OZZ nabavila potrebna učila: drevesne škarje, cepilne nože, vrtno orodje in razne slike, kar kmetijske šole nujno potrebujejo za praktično delo.

Na vseh šolah so izvoljeni šolski odbori. Šolski odbori največkrat obravnavajo probleme obiska in načine, kako pritegniti vso kmečko mladino v kmetijsko gospodarske šole. Vedno znova se poudarja nujnost zakonitve kmetijsko gospodarskih šol. Ker zakonitve v republiškem merilu verjetno še ne bomo mogli doseči, bi lahko občine za svoje območje izdale odločbe o obveznem posečanju kmetijsko go-

spodarskih šol, kjer so za to dani pogoji, t.j. dovolj šoloobvezne mladine, učni prostori in predavatelji. Tudi na rediteljskih sestankih, ki so dobro obiskani, poudarjajo starši potrebo po kmetijsko gospodarskih šolah, saj širi kmečka mladina tu svoje obzorje, se strokovno, kulturno in politično vzgaja in izobražuje. Menimo, da bi bilo končno le treba tudi v republiki razmišljati, ali ne bi kazalo te šole uzakoniti. Proračun za vse šole za leto 1957 znaša 3.860.660 din, kar znese povprečno 125.000 din na eno šolo. Največji proračun ima občina Medvode, ki ima eno šolo (Topol) in je predvidela 250.000 din, najmanjši pa občina Loška dolina, ki ima za eno šolo (Iga vas) le 69.500 din, kar je premalo in ne zadostuje niti za izplačilo honorarjev predavateljem. V primerjavi z letom 1956 so občine povečale proračune na kmetijsko gospodarske šole skupno za 900.000 dinarjev.

Za uspešnejši pouk na kmetijsko gospodarskih šolah je potrebno urediti še mnogo materialnih problemov. Tako bi za uspešen pouk gospodinstva morali imeti urejene kuhinje in inventar, da bi se kmečka dekleta seznanjala vsaj s strokovnimi tehničnimi pripomočki v gospodinjstvu (električni likalniki, kuhalniki, hladilniki itd.). Potrebno bi bilo več strokovnega praktičnega pouka, manjkajo še učbeniki za vse predmete, tako splošne kot strokovne.

Svet bo moral v bodoče skrbeti za razširitev mreže teh šol in pritegnitev večjega števila mladine vanje. Zlasti pa bo moral skrbeti za to, da bo delo v kmetijsko gospodarskih šolah čim kvalitetnejše tako v pogledu splošne in strokovne izobrazbe, kot tudi in predvsem v prevzgoji mladih ljudi v napredne kmetovalce — borce za socialistične odnose na vasi.

Pregled kmetijsko gospodarskih šol v letu 1956/57

Tek. št.	Šola	Občina	Število gojencev		
			m	ž.	skupaj
1.	Borovnica	Borovnica	5	12	17
2.	Begunje	Cerknica	16	—	16
3.	Dob	Domžale	7	7	14
4.	Dol. Logatec	Logatec	5	10	15
5.	Drenov grič	Vrhnika	2	18	20
6.	Dragomelj	Domžale	4	8	12
7.	Gabrovka	Litija	10	10	20
8.	Grahovo	Cerknica	19	23	42
9.	Horjul	Dobrova	9	24	33
10.	Hotedršica	Logatec	8	7	15
11.	Ig	Ljubljana-Rudnik	13	11	24
12.	Komenda	Kamnik	8	18	26
13.	Brdo-Lukovica	Domžale	7	16	23
14.	Loška dolina	Loška dolina	12	12	24
15.	Ljubljana-Moste	Ljubljana-Moste	17	6	23
16.	Moravče	Moravče	8	9	17
17.	Muljava	Ivančna gorica	8	7	15
18.	Nova vas	Cerknica	6	12	18
19.	Polhov Gradec	Dobrova	6	15	21
20.	Prežganje	Ljubljana-Polje	12	11	23
21.	Preserje	Borovnica	6	12	18
22.	Podlipa	Vrhnika	1	13	14
23.	Sostro	Ljubljana-Polje	14	14	28
24.	Stanga	Litija	7	11	18
25.	Stična	Ivančna gorica	10	9	19
26.	Smartno (Tuh.)	Kamnik	5	11	16
27.	Smartno (Lit.)	Litija	6	23	29
28.	Sentvid	Ivančna gorica	7	13	20
29.	Topol	Medvode	7	10	17
30.	Vače	Litija	13	9	22
31.	Višnja gora	Ivančna gorica	9	19	28
32.	Vodice	Ljubljana-Sentvid	3	14	17
Skupaj			270	394	664

2. Večerna gimnazija

V večerno delavsko gimnazijo se vpisujejo prvenstveno delavci, ki jim je za njihovo redno napredovanje v stroki potrebna izobrazba nižje gimnazije. V zadnjih letih vpis

delavcev na gimnazijo pada, bolj pa se zanimajo za vpis uslužbenci in nameščenci. Da se omogoči šolanje tudi slednjim, je Svet sklenil, da se smejo vpisovati tudi nameščenci s tem, da nosijo stroške šo-

lanja sami. Ker je ta znesek zelo visok in ga večina nameščencev težko plačuje, bo treba spremeniti republiko uredbo o večernih gimnazijah in omogočiti šolanje večjemu številu kandidatov iz vrst nameščencev. Zaradi dokaj nerednega posejanja predavanj in precej pogostega opuščanja šolanja sredi leta, je Svet uvedel plačevanje simbolične kavicje, ki se po uspešno končanem šolanju vrne. V prvem polletju letošnjega šolskega leta je bil obisk predavanj boljši in prizadevanje slušateljev večje.

Navajamo le nekaj podatkov o uspehih v prvem polletju letošnjega šolskega leta:

Vpisanih je bilo v vse 4 razrede 236 delavcev in nameščencev.

K izpitom se je prijavilo 173 delavcev in nameščencev ali 73,3%.

Izpite je uspešno opravilo 97 delavcev in nameščencev ali 56,07%.

Popravne izpite ima 53 delavcev in nameščencev ali 30,63%.

Padlo je 23 delavcev in nameščencev ali 13,3%.

Socialni sestav kandidatov, ki so v februarjem roku polagali izpite: 158 delavcev in 15 nameščencev.

Podatki o številu vpisanih kažejo, da v večerne gimnazije še daleč nismo zajeli vseh tistih delavcev in nameščencev, ki žele pridobiti znanje nižje gimnazije, ker jim je to za nadaljnje šolanje oziroma za njihov poklic nujno potrebno. Potrebo po dokončani nižji gimnaziji bodo začutili delavci tembolj, ko se bodo odprle možnosti nadaljnega izrednega šolanja na strokovnih šolah. Prvi tak primer je bil ob vpisu na dopisno ekonomsko srednjo šolo, ko se mnogi niso mogli vpisati zaradi nedokončane nižje gimnazije in so izrazili željo, da se jim to omogoči. Vzrokov za to, da se na večerne delavske gimnazije danes ne vpisuje več delavcev, je mnogo. Nedvomno pomeni posejanje večernega pouka (tedensko 17 ur) za delavce veliko obremenitev. Poleg tega je posejanje večernega pouka praktično onemogočeno vsem tistim delavcem, ki delajo v izmenah ali stanujejo izven ožjega okoliša šole. Verjetno pa je vzrok za tako stanje tudi v samem programu, metodah poučevanja in izpitnem sistemu, ki se ne razlikuje dosti od režima v rednih gimnazijah. Zato Svet pripravlja predlog za drugačen sistem in organizacijo večernih gimnazij, predvsem prilagoditev predmetnika in učnega načrta ter tak izpitni režim, ki bo omogočal kvalitetnejši študij širšemu krogu delavcev in nameščencev. Svet je tudi mnenja, da bi se morala mreža večernih gimnazij razširiti ter tako omogočiti slehernemu delavcu, da doseže tisto stopnjo šolske izobrazbe, ki je osnova za nadaljnje napredovanje in šolanje. V bodoče bo moral Svet razmisliti tudi o tem, da se večerne gimnazije osnujejo tudi za višje razrede, oziroma da se sedanji pripravljani tečaji na V. gimnaziji razširijo in se razvijejo v stalno obliko višje gimnazije za odrasle. Predvidena šolska reforma predvideva namreč na vseh stopnjah šolanja poleg rednega tudi eksterno delovanje rednih šol in bi zato kazalo povsod, kjer so možnosti, že sedaj pričeti z ustanavljanjem takih oddelkov.

3. Zavod za pospeševanje gospodinjstva

Je bil ustanovljen na skupni seji okrajnega zbora in zbora proizvajalcev 11. novembra 1956 na pred-

log Zveze ženskih društev okraja Ljubljana. V prvem obdobju in delno še sedaj ima Zavod precejšnje težave (neurejeni delovni prostori, nezasedena službena mesta, neodobrena finančna sredstva). Kljub tem težavam pa je Zavod v kratkem času obstoja dosegel nekaj dokaj lepih uspehov. V poročilu bi se omejili le na izobraževalno delo Zavoda (ki je poleg pospeševalnega in propagandnega dela najvažnejše področje njegovega delovanja). Zavod je prevzel pouk gospodinjstva na štirih kmetijsko gospodarskih šolah in nudil pomoč tudi drugim kmetijsko gospodarskim šolam. Organiziral je 10 dvodnevni seminarjev za pripravo jedil iz pomoči MDF in CARE, 1 seminar za pripravo kolin, 3 šesttedenske tečaje »Elektrika v gospodinjstvu« (skupno z LT); 4 osemtedenske pletilne tečaje, nekaj gospodinjstevskih tečajev za sindikat Biroja za pomoč v gospodinjstvu ter gospodinjne v Ljubljani in okolici. Poleg Zavoda prireja razne gospodinjstevske tečaje tudi Zveza združenic, ki ima v Podsmreki svoj Center za kmetijsko izobraževanje. V jeseni letošnjega leta se bodo tu v 4 mesečnih tečajih vzgajala kmečka dekleta, ki vodijo gospodinjstevske tečaje na podeželju. Zaradi velikega zanimanja in široke mreže gospodinjstevskih tečajev zlasti na podeželju je Svet predlagal nastavitve honorarnega inšpektorja za pouk v gospodinjstevskih tečajih. Naloga inšpektorja bi bila predvsem strokovno svetovati in pomagati k izboljšanju pouka v vseh gospodinjstevskih tečajih in kmetijsko gospodarskih šolah, ki se za izobrazbo kmečkih gospodinj in za boljšo in smotrnejšo prehrano na vasi izrednega pomena.

S priključitvijo stalnega gospodinjstevskega tečaja k Zavodu je ta dobil večje možnosti za svoje delo. Doslej so v teh tečajih imeli 2 vzporedna 11-tedenska tečaja spomladi in jeseni za delavke iz Ljubljane. V zimskem času pa je bil tu gospodinjstevski tečaj za kmečka dekleta. V prostorih Stalnega tečaja bo ob smotrnejši uporabi sredstev in strokovnega osebja Zavod lahko imel več krajših seminarjev in tečajev za gospodinjstevske učiteljice, ki vodijo tečaje na terenu. Dalje bodo tu poleg dosedanjih tečajev lahko krajši tečaji za gospodinjstevske pomočnice, kuhinjsko osebje po internatih, menzah itd. Nadalje ima Zavod namen organizirati več tečajev o uporabi in popravilih električnih in drugih aparatov v gospodinjstvu. Za te tečaje je spričo vedno večje ponudbe in možnosti za nabavo gospodinjstevskih strojev veliko zanimanje.

Zavod bi za uspešno delo nujno potreboval predvsem urejene prostore, kjer bi lahko praktično izvajal in posredoval izsledke naprednega gospodinjstva širšemu krogu gospodinj. Zavod je zato predlagal OLO, naj bi v sklopu zgradbe Uprave tržišč, predvidene v prostorih Mestnega doma na Krekovem trgu, nekaj prostorov dodelilo Zavodu za pospeševanje gospodinjstva, kjer bi ta lahko izvajal razne demonstracije, predavanja, dajal nasvete o razpoložljivih artiklih tržnice, njih uporabi in konserviranju ter o splošnih gospodinjstevskih vprašanjih. Urediti pa bo potrebno tudi status Zavoda, ki sedaj posluje kot zavod s samostojnim finansiranjem. Zavod nima možnosti ustvarjati lastnih sredstev in je pretežno odvisen od subvencije OLO. Zato bi bilo morda ustrežnejše, če bi zavod posloval kot proračunska ustanova OLO.

4. Ljudska univerza

V izobraževanju odraslih dobiva vedno pomembnejše mesto Ljudska univerza, kot posebna ustanova v okviru Sveta Svobod in prosvetnih društev ljubljanskega okraja. Po obsegu, predvsem pa po vsebini svojega dela je že presla okvir amaterske ustanove in dobiva vedno bolj značaj redne samostojne ustanove za pošolsko izobraževanje. Ljudska univerza je ustanova, ki ji je izobraževanje odraslih edina naloga in se s njo organizirano in smotno bavi ter s svojim delovanjem neposredno pomaga mnogim organizacijam in ustanovam pri izobraževalnem delu.

V letu 1956 je Ljudska univerza močnejše preusmerila svoje delovanje od splošno izobraževalnih predavanj, ciklusov in podobno na odredene družbeno-ekonomsko izobraževanje delovnih ljudi v proizvodnji ter organih družbenega upravljanja (čeprav tudi prvega ni zanemarjala). V tem letu so se s pomočjo SZDL v vseh občinah osnovala Izobraževalne komisije, na katere se Ljudska univerza oslanja in preko njih izvaja mnoge izobraževalne naloge. Izobraževalne komisije so kot politični organi iniciator in usmerjevalec izobraževanja v komuni in so že v začetku svojega delovanja pokazale mnoge uspehe. Bolj kot doslej pa se bodo morali za izvenšolsko izobraževanje zanimati tudi občinski Sveti za kulturo in prosveto, ki naj bi to dejavnost podprli zlasti materialno: ureditev prostorov za izvenšolsko izobraževanje, nabava učnih pripomočkov, ureditev knjižnic in čitalnic, prirejanje seminarjev za učno vzgojno osebje itd. (O tem je Svet razpravljal s predsedstvom občinskih svetov za prosveto in kulturo.)

Uspešen razvoj izobraževanja odraslih je v marsičem odvisen od dobrega delovanja Ljudske univerze, ki predstavlja v sklopu izobraževalnega dela nekako centralo, iz katere črpajo vsebinsko, metodološko in materialno pomoč tako izobraževalne komisije po občinah kot tudi posamezne organizacije in ustanove na terenu.

Naj navedemo le nekaj podatkov o lanskoletni dejavnosti Ljudske univerze. Ob začetku sezone je Ljudska univerza izdala program svoje izobraževalne dejavnosti. Poleg že poznanih in ustaljenih oblik je v lanskem letu prvič organizirano pričela izobraževati organe delavskega in družbenega upravljanja. Program seminarjev je obsegal enajst tem — za vse so bile izdelane teze, ki so jih koristno uporabljali predavatelji in udeleženci. Do 1. januarja 1957 so se ti seminarji izvedli v 43 podjetjih in se jih je udeležilo 2269 članov delavskih svetov.

Za izvedbo teh seminarjev je Ljudska univerza pridobila 67 predavateljev. Poleg teh seminarjev je Ljudska univerza pripravila programe za seminarje za člane delavskih svetov in upravnih odborov v trgovinah, gostinstvu, za člane potrošniških svetov, za člane upravnih odborov socialnega zavarovanja in za člane plenumov okrajnih zborno. Pripravila pa še programe za člane šolskih odborov, za organe upravljanja v zdravstvenih ustanovah in za člane hišnih svetov.

S temi seminarji, ki jih pripravlja oziroma še organizira Ljudska univerza, prehaja ta po svojem značaju v redno šolsko ustanovo, ki ima svoj določen program in določene poslušalce, ki jih usposablja za konkretne družbenopolitične naloge. Za razliko od splošnega pro-

svetljevanja in izobraževanja odraslih (anonimnih poslušalcev) — se v ta program vključujejo določeni ljudje, za katere je družba prvenstveno interesirana, da se izobražujejo.

Druga še dokaj ustaljena oblika izobraževalnega dela Ljudske univerze so različni strokovni tečaji in šole — dopisni tečaji iz knjigovodstva in korespondence za razne stopnje in stroke, šola za tuje jezike in šola za starše. V dopisne tečaje knjigovodstva in korespondence je vpisanih 988 tečajnikov (od tega 678 uslužbencev, 104 delavci, 31 gospodinj, 34 obrtnikov, 18 kmetov in 23 ostalih). Ljudska univerza pripravlja tudi 8-mesečni dopisni tečaj iz združnega knjigovodstva, za katerega se je prijavilo preko 500 kandidatov.

Za knjigovodske tečaje ljubljanske Ljudske univerze vlada veliko zanimanje v vsej Sloveniji. Iz posameznih podjetij se je prijavilo tudi do 100 kandidatov, za katere je Ljudska univerza organizirala seminarje za pomoč pri dopisnem učenju. Čeprav tečaji niso javno priznani, je zanje veliko zanimanje in uspešno opravi izpite večina kandidatov. Vsi ti tečaji se vzdržujejo sami in ustvarjajo celo suficit.

Ljudska univerza je dala tudi pobudo za ustanovitev dopisnega tečaja za izpite na srednji ekonomski šoli, ki ga je prevzel Glavni odbor Zveze borcev Slovenije, ker se je zaradi velikega priliva prijavljenцев zaenkrat v tečaj sprejemalo le člane ZB in je sredstva za tečaj oskrbel Glavi odbor Zveze borcev Slovenije.

Pomembno nalogo opravlja Ljudska univerza s stalnimi jezikovnimi tečaji v šoli za tuje jezike. V sedmih letih obstoja je razne jezikovne tečaje obiskovalo 11.311 tečajnikov. V tekočem šolskem letu je vpisanih 1580, od tega 615 uslužbencev, 396 dijakov, 105 študentov, 297 delavcev in vajencev, 100 gospodinj in 66 ostalih. Šola si prizadeva dati širšim slojem delovnih ljudi možnost, da se z majhnimi sredstvi, po najboljših metodah nauče čim hitreje tujega jezika. Na šoli poučuje 47 izbranih predavateljev z dolgoletno prakso. V šolah sta dva tečaja — nižji in višji — in to za pouk angleščine, francoščine, italijanščine, španščine in esperanta. Šola predvsem stremi za tem, da kandidati nauči pogovornega jezika. Ljudem, ki se žele čimprej naučiti jezika, je to omogočeno z intenzivnimi tečaji, kjer uporabljajo sodobne učbenike, magnetofon, gramofonske plošče, situacijske slike, knjižnico in filme.

Šolnina znaša 1200 din za polletje, v intenzivnih tečajih po 2400 din. Ob koncu leta so neobvezni izpiti.

Od ustanovitve se šola bori za prostore. Gostovala je domala v vseh šolskih prostorih v Ljubljani, trenutno je v klasični gimnaziji, ki ji tudi odreka gostoljubnost. Šola se vzdržuje sama, vendar iz učnine krije le tekoče potrebe — ne more pa si nabaviti novih tehničnih pripomočkov.

Šola razvija svojo dejavnost tudi izven Ljubljane. Tako je vodila lani 22 različnih tečajev v podjetjih v mestu in okolici (predvsem za nemščino in angleščino). Na željo tovarne Iskra v Kranju pa organizira v podjetju tudi tečaj iz angleščine in nemščine za 120 delavcev in nameščencev.

Zaradi velikih potreb, zanimanja in perspektive nadaljnjega razvoja, Ljudska univerza ni v stanju sama še naprej voditi to šolo. Zaradi pomanjkanja osnovnih pogojev za delo šole (prostor), je šola v občutni

stagnaciji in ne more zadovoljiti vseh potreb in želja delovnih ljudi. Ljudska univerza zato predlaga, naj bi se šola osamosvojila in prišla v sklop Sveta za izvenšolsko izobraževanje. Šola bi se še naprej vzdrževala sama, Svet naj bi ji le omogočil boljše pogoje dela in v okviru možnosti tudi nabavo učnih pripomočkov.

Omenimo naj še šole za starše, ki so se razvile po želji staršev in s pomočjo Ljudske univerze, Društvo prijateljev mladine. V letošnji zimi so delale 4 šole, obiskovalo pa jo je 154 roditeljev.

Poleg teh višjih oblik je Ljudska univerza organizirala vrsto predavanj iz najrazličnejših področij znanosti in umetnosti. Lani je Ljudska univerza priredila v različnih krajih ljubljanskega okraja 326 predavanj, ki jih je poslušalo 26.477 poslušalcev. Poleg tega pa je Ljudska univerza posredovala 88 predavanj v 13 krajih izven okraja. Tem predavanjem je prisostvovalo 9762 poslušalcev. K tej dejavnosti je Ljudska univerza pritegnila 207 predavateljev.

Zelo je Ljudska univerza razvila tudi filmsko dejavnost. V Ljubljani je pričelo z delom filmsko gledališče z rednimi izbranimi filmskimi deli. Ljudska univerza ima tudi svojo ozkotračno in normalnotračno filmsko aparaturo, s katerima je letos obiskala 27 krajev in tam predvajala 302 filma, ki jih je gledalo 37.875 ljudi.

Če ob koncu zberemo vse podatke, nam dajo naslednjo sliko: V razne oblike izobraževanja pri Ljudski univerzi je bilo vključenih 79.863 poslušalcev oziroma gledalcev. Ljudska univerza je v svojem delu pritegnila 298 sodelavcev. Samo v višje organiziranem izobraževalnem delu (tečaji, šole, seminarji), je bilo vključenih 3749 delovnih ljudi. Za vso to dejavnost je Ljudska univerza imela na razpolago 12 milijonov 61.600 din, od tega je 4 milijone dobila kot dotacijo Sveta Svobod in prosvetnih društev, vse drugo pa z lastno dejavnostjo.

Sedanje stanje Ljudske univerze, tako finančno kot materialno, je tako, da se ustanova ne more v sedanjih okvirih amaterske ustanove in s takšnimi možnostmi, dalje razvijati. Menimo, da je problem Ljudske univerze mnogo širši in da ga ne moremo prepustiti le Svetu Svobod in prosvetnih društev, da ga rešuje sam. V vseh drugih republikah so Delavske univerze (in ljubljansko Ljudsko univerzo po njenem delu lahko vzporejamo z njimi) samostojne proračunske ustanove z dokaj večjimi finančnimi možnostmi in z urejenimi primernimi prostori. Svet Svobod in prosvetnih društev predlaga, da se Ljudska univerza osamosvoji, da postane samostojna proračunska ustanova v okviru Svobod in prosvetnih društev in z organom družbenega upravljanja. Okrajni ljudski odbor bo moral slej ko prej

razmisliti o tem, kako bo tudi tej ustanovi oskrbel primerne prostore in sredstva, za normalno delo.

Strokovno izobraževanje delavcev

Svet je na eni od sej razpravljal tudi o problemu strokovnega izobraževanja zaposlenih delavcev ter v ta namen sklical tudi posvet z nekaterimi direktorji srednjih in nižjih strokovnih šol. Povod za to nam je dalo veliko zanimanje delavcev za strokovno izpopolnjevanje ter potrebe po strokovnem kadru v gospodarstvu. Razni kratki tečaji in izpiti za pridobivanje kvalifikacij ne morejo nadomestiti rednega in sistematičnega izobraževanja, in ne morejo zapolniti vrzeli, ki jih imajo posamezne gospodarske organizacije v strokovnem kadru. Predlog reforme strokovnega šolstva predvideva poleg rednega tudi izredni študij na vseh stopnjah strokovnih šol — vključno univerzo. To in pa predvideno razdelitev sredstev iz fondov za kadre (10% okrajnih fondov je določenih za šolanje že obstoječih kadrov) narekuje potrebo, da se prične z odpiranjem oziroma razširitvijo posebnih delavskih oddelkov na srednjih in nižjih strokovnih šolah ter po vzorcu dopisnih tečajev za izpite na ekonomski srednji šoli tudi z ustanavljanjem posebnih dopisnih strokovnih šol za delavce. Možnosti za ustanovitev takih šol obstajajo — potrebno bo seveda mnogo sredstev in dela,

vendar se bo trud bogato poplačal, ker bomo s takimi šolami odprli možnosti za šolanje mnogih delavcev, ki so voljni in sposobni izpopoljevati svoje znanje.

Seveda s tem še ne bomo rešili vseh problemov strokovnega usposabljanja delavcev (analitična ocena delovnih mest bo pokazala na mnoge nove probleme). Potrebno bo poleg teh iskati še nove oblike in načine za strokovno usposabljanje delavcev. Pomembno vlogo pri tem bodo imela sama podjetja, sindikalne organizacije, Ljudske univerze in izobraževalne komisije. Dopisne šole in delavski oddelki pa bodo tudi tem mnogo mnogo koristili s programi, učbeniki, metodološkimi napotki, predavatelji itd.

Svet bi se moral v letošnjem letu posvetiti predvsem tem problemom, zavedajoč se, da vsega ni mogoče rešiti naenkrat, temveč postaviti osnovo in od te graditi dalje.

Vsebina

- 1 Odlok o uvedbi občinske doklade zavzame dohodnine iz kmetijstva samostojnih poklicev in premoženja v letu 1957 za območje mesta Ljubljane.
 - 121 Odlok o delnem imenovanju in preimenovanju ulic občine Ljubljana-Siška.
 - 122 Popravek k odloku o občinskih dokladi na dohodke od kmetijstva, samostojnih poklicev in od premoženja občine Vrhnika.
- Poročilo Sveta za izvenšolsko izobraževanje o delu v letu 1956.
Zaključni računi gospodarskih organizacij za leto 1956: »Tkanina«, Ljubljana, Trubarjeva 1/I, »Vrvarna«, Ljubljana, Trubarjeva 31.

722-A

Izveček iz poročila o poslovanju trgovskega podjetja »TKANINA«, Ljubljana, Trubarjeva 1-I, v letu 1956

Podjetje posluje s tremi poslovalnicami: 1. poslovalnica »Tkanina«, Nazorjeva ul. 4-6; 2. poslovalnica »Pri Janezu«, Adamič-Lundrovo nabrežje 4; 3. poslovalnica »Pasaža«, pasaža Nebotičnika. — Plan je podjetje izpolnilo s 101,23 %. Povprečno je bilo zaposlenih 30 oseb. Povprečna obratna sredstva so znašala v letu 1956 36.000.000 din.

AKTIVA

BILANCA na dan 31. decembra 1956

PASIVA

Zap. št.	Naziv postavke	Znesek v 000 din	Zap. št.	Naziv postavke	Znesek v 000 din
A. Osnovna in izločena sredstva			A. Viri osnovnih in izločenih sredstev		
1.	Osnovna sredstva	4.934	1.	Sklad osnovnih sredstev	4.934
2.	Investicije v teku	40	2.	Dolgoročni krediti za dokončane investicije	—
3.	Izločena sredstva in druga investicijska sredstva	6.121	3.	Razni skladi	6.384
B. Obratna sredstva			4.	Dolgoročni kredit za finansiranje investicij	—
4.	Skupna obratna sredstva	42.314	5.	Drugi viri finansiranja investicij	40
C. Sredstva v obračunu in druga aktiva			B. Viri obratnih sredstev		
5.	Kupci in druge terjatve	23.367	6.	Viri obratnih sredstev (skupno)	60.622
6.	Druga aktiva	1.289	C. Viri sredstev v obračunu in druga sredstva		
D. Finančni uspeh			7.	Dobavitelji in druge obveznosti	4.379
7.	Razporejeni dobiček	734	8.	Druga pasiva	1.708
8.	Izguba	—	D. Finančni uspeh		
Skupaj:		78.799	9.	Dobiček	734
			10.	Kritje izgube	—
			Skupaj:		78.799

Vodja računovodstva:
Vrhovnik Boža

Predsednik upravnega odbora:
Štiglic Pavla

Direktor podjetja:
Cuznar Stane

723-A

Izveček iz poročila o poslovanju trgovine »VRVARNA«, Ljubljana, Trubarjeva 31, v letu 1956

Podjetje posluje od 1. julija 1954 in se bavi s prodajo žime, volne in trave (morske in jezerske) na debelo ter s prodajo vrvarskih izdelkov in raznega tapetniškega blaga na drobno. V letu 1956 je podjetje zaposlovalo 9 uslužbencev ter opravilo 131.728,701 din prometa. Doseglo je koeficient obračanja 12. Podjetje je rentabilno. Delovni kolektiv in upravni odbor sta imela zasedanja redno in so se tekoči problemi sproti reševali.

AKTIVA

BILANCA na dan 31. decembra 1956

PASIVA

Zap. št.	Naziv postavke	Znesek v 000 din	Zap. št.	Naziv postavke	Znesek v 000 din
A. Osnovna in izločena sredstva			A. Viri osnovnih in izločenih sredstev		
1.	Osnovna sredstva	1.324	1.	Sklad osnovnih sredstev	1.324
2.	Investicije v teku	—	2.	Dolgoročni krediti za dokončane investicije	—
3.	Izločena sredstva in druga investicijska sredstva	1.687	3.	Razni skladi	1.732
B. Obratna sredstva			4.	Dolgoročni kredit za finansiranje investicij	—
4.	Skupna obratna sredstva	12.325	5.	Drugi viri finansiranja investicij	—
C. Sredstva v obračunu in druga aktiva			B. Viri obratnih sredstev		
5.	Kupci in druge terjatve	5.700	6.	Viri obratnih sredstev (skupno)	12.143
6.	Druga aktiva	27	C. Viri sredstev v obračunu in druga sredstva		
D. Finančni uspeh			7.	Dobavitelji in druge obveznosti	4.945
7.	Razporejeni dobiček	605	8.	Druga pasiva	918
8.	Izguba	—	D. Finančni uspeh		
Skupaj:		21.668	9.	Dobiček	605
			10.	Kritje izgube	—
			Skupaj:		21.668

Vodja računovodstva:
Julijana Valant

Predsednik upravnega odbora:
Franjo Pogačnik

Direktor podjetja:
Franjo Skočič